

Odmev iz Afrike.

Ilustriran mesečnik v prosepah
afriških misijonov s prilogo
„Klaverjev koledar“.

Izdaja

Klaverjeva družba, Ljubljana.

Stare na leto (brez koledarja)
12 K (3 din.)

Naročila naj se naslavlajo:

Družba sv. Petra Klaverja — Ljubljana
za hotelom »Union«, Miklošičeva cesta 3.

Velikodušne mladenke, ki žele vstopiti v Družbo sv. Petra Klaverja kot »pomožne misijonarke za Afriko«, naj se s prošnjo zaupno obrnejo na vrhovno voditeljico g. Mr. Ter. Ledochowsko v Rimu 23, via dell' Olmata 16, ali pa na tajništvo vrhovnega vodstva v Ljubljani, za hotelom »Union«, Miklošičeva cesta 3.

VSEBINA:

Prošnja z onega sveta. — Razgled po Afriki. — Apostolski vikariat Nyasa. — Vzgoja zamorskih redovnic. — Kratka misijonska poročila. — Izkaz od Družbe sv. Petra Klaverja podeljenih misijonskih milodarov v l. 1920. — Prvi črni duhovnik, domačin Nigerije. — Cvetka Srca Jezusovega v Afriki. — Kronika Družbe sv. Petra Klaverja. — Zlata zrnca. — Sliki: Črne novinke iz Amparibe. — O. Pavel, prvi morski duhovnik Lijonske misijonske družbe.

Darovi

od dne 1. marca do 30. aprila 1921:

Za afriške misijone K 6121.96	Za misijonsko zvezo K 651.50
Za sv. maše K 2117.—	Za razširanje kat. tiska v Afriki K 6074.—
Za stradajoče K 125.—	Za zamorčke K 810.92
Za gobavce K 120.—	Darovi za krščence K 925.—
Za odkup sužnjevi K 12592.44	Za vzgojo zamorčkov K 40.—
Botrinski darovi K 9108.20	Za mis. sv. Jožefa K 50.—
Za posinovljenje K 480.—	Za zidavo cerkva v Afriki K 51.—
Za semeniščnike K 50.—	Za prosto uporabo K 461.—
Za katehiste K 390.20	Za Klaverjevo družbo K 273.80
Za kruh sv. Antona K 13427.95	Podporniški prispevki K 699.—
(M. Skripač K 25.—)	Udeležniški prispevki K 38.—
Za otroško zvezo K 268.19	Darovi brez podatkov K 1385.—
Za Klaverjev vinar K 284.—	
Za mašno zvezo K 11362.—	

Misijonarjeva boleost.

O. Mariedasse iz družbe očetov sv. Duha piše iz Ambato-Boeni z dne 9. novembra 1919 naši vrhovni voditeljici: »Ker se je naša cerkev že začela rušiti, smo jo podrli do tal. Žalibog se je to kaj naglo izvršilo. Prepričan, da mi boste pomagali, sem pričel s stavbo nove cerkve. Ono malo denarja, ki sem ga nabral pri blagih dobrotnikih, mi bo služilo, da plačam prva dela. Zato prosim, da mi kmalu pomagate. Odkar nimamo cerkve, je vsa služba božja v Ambato prenehala. Kolika boleost za misijonarja, ki mora gledati, koliko trpi radi tega versko življenje v misijonu.

Črne novinke, bodoče zamorske sestre, iz Amparibe s svojimi učiteljicami.

Prošnja z onega sveta.

Prečast. o. G r u z o n, misijonar-lazarist, ki je pred več leti utonil, je zapustil sledeče zapiske, ki nam kaj lepo odgovarjajo na morebitne ugovore, češ, misijoni zahtevajo prevelikih žrtev. Kar se tukaj govori o Abesiniji, velja tudi o drugih misijonskih deželah. Neumrjoče duše so neskončne vrednosti in potem, ko je Jezus preлил svojo kri zanje, ni nobena žrtev prevelika za njih rešitev.

»Nočem reči, da je tukaj lahko kaj dobrega storiti. Toda saj tudi ni bilo lahko razširjanje cerkve Jezusove na zemlji. Ne trpe li božja dela vselej in povsod preganjanja? Kljub temu se vrši dobro, in sicer vsak dan na zelo tolažljiv način.

Li naj navedem množico otrok in mladih ljudi, ki obiskujejo šolo v Alitieni in lepo število mladih deklet, ki jih vzgojujejo naše domače zamorske sestre in poučujejo v katoliški veri? Niso li vsi ti zgovorna priča o resničnosti moje trditve? —

* In če se pri nas vzgojeni otroci dajo raje od svojih razkolnih staršev bičati do krvi, kot bi zatajili pravo vero, se more li tedaj trditi, da ne moremo storiti nič dobrega tukaj v Abesiniji? O da, ako oropajo spreobrnjence vsega premoženja, jih pač more oplášiti; toda ako se misijonarju posreči približati dušam in jih poučiti, so pripravljeni žrtvovati vse, da le dosežejo najpotrebnejše — nebesä.

Brezdovomno imamo med razkolno duhovščino mnogo nasprotnikov. A tudi naš božji učenik je imel med pismarji in farizeji svoje sovražnike. Ni jih li premagal z dobroto in čudeži? Istotako moremo pridobiti srca tudi mi. In čeprav ne moremo obujati mrtvih k življenju, lahko vsaj žive obvarujemo gotove smrti — lakote.

Da, ko bi nam pomagali izvrševati čudeže krščanske ljubezni, ko bi naša skoro vedno prazna blagajna dobila novih pomožnih virov, bi mogli poučiti mnogo duš in jih privedi do spoznanja resnice.

Res mnogo dobrega lahko storimo tu v Abesiniji; toda, da se to zgodi, morajo naši bratje v Jezusu priti misijonarjem na pomoč. Z njih velikodušnostjo nam bo mogoče nadaljevati zapričeto delo, pomnožiti število učencev, vzgojiti vnetih apostolov in pogumnih braniteljev ter vsem v dejanju pokazati krščansko ljubezen s tem, da skušamo lajšati njih telesno bedo.

Z eno besedo: Brez naših krščanskih bratov v Evropi ne moremo storiti prav nič velikega, pomembnega, z njih pomočjo pa bomo delali čudeže. —

Podajmo si torej, dragi bratje, roke k skupnemu delu!«

Razgled po Afriki.

Sledeča kratka poročila iz došlih misijonskih pisem nam nudijo zanimivo sliko o preskušnjah, pa tudi sladki tolažbi misijonarjev. V mnogih pokrajinah je iz razvalin vzkliko novo življenje. Da bo pa moglo procvitati in roditi obilnega sadu, je potrebno, da ga podpiramo z molitvijo, miloščino in osebnimi žrtvami.

»Lahko si boste predstavljali skrb in strah prebivalcev puščave,« tako poroča neka misijonska sestra iz S a h a r e, »ker nam na zimo grozi pomanjkanje in lakota. Prejšnja leta so meseca avgusta prihajali v naše kraje

Arabci iz Tella, ki so prinesli žita in ga tukaj zamenjali za dateljne. Letos niso prinesli drugega kot glad. Ker tukaj ni skoro drugih živil kot dateljni, je umrljivost med otroci zelo velika.« — Sveta Stolica je nanovo določila meje apostolske prefekture Sahare. Ustanoviti bo treba tudi več novih misijonskih postaj. Misijonarji srčno prosijo milih darov za stavbo novih kapel.¹

Preč. o. Fracassini, predstojnik frančiškanskih misijonov v Z g o r n j e m E g i p t u, našteva naprave, ki so izročene njegovi skrbi: osem misijonskih hiš, mnogo cerkva, 17 redovnikov, učitelji, služba božja, razna potovanja, postrežba bolnikov itd. Že dolgo je njegova iskrena želja, da bi ustanovili v D r o n k i dekliško šolo, a manjka mu potrebnih sredstev za vzdrževanje učiteljice, kar bi znašalo letno 700 do 800 frankov. Misijonska hiša bo kmalu razpadla. Zato se morajo misijonarji začasno zadovoljiti z dvema majhnima sobama. Radi delavnosti in vneme protestantov so misijonarji primorani, zastaviti vse svoje moči, da jih nasprotniki ne bodo izpodrinili.²

Misijonarji apostolskega vikarijata B a h r - e l - G h a - z a l prosijo slik za razlago krščanskega nauka, za katekizme, cerkveno obleko (zlasti pluviale) in tkanino za obleko krščencem. V misijonu G u l u je bilo tekom petih mesecev krščenih 300 oseb. Dvanajst vnetih in neumorno delavnih katehistov pomaga misijonarjem pri njih apostolskem delu; a že pet mesecev niso dobili nobenega plačila. Oglašja se zopet tudi lakota. Vendar kristjani radi tega ne obupavajo. Večina izmed njih vsak dan pristopa k mizi Gospodovi in katehumeni se z ginljivo vnemo uče katekizma. — Zlasti misijon v A r u a mora beležiti lepe uspehe. Da ustrezemo vsem potrebam, bi morali otvoriti najmanj 30 šol, a jih je bilo mogoče komaj deset. Ob glavnih praznikih je razveseljivo število katehumenov prejelo sv. krst. Misijonarjem krvavi srce ob pogledu na grozno bedo, ki vlada v deželi. Radi pomanjkanja pomožnih sredstev mora izostati mnogo dobrega; medtem pa se protestanti z bogatimi sredstvi na vse mogoče načine bore zoper katoličane, kakor da bi bil to volivni boj.³

V N a g a l a m i moremo od 19. marca do 1. septembra leta 1920 beležiti te-le podatke: 153 krstov, 123 po-

¹ Sestra Marciena, 15. avgusta 1920.

² O. Fracassini, 19. avgusta 1920.

³ O. Gattoni, 12. avgusta, o. Stopponi, 18. maja, o. Santambrogio, 14. junija, in o. Redaelli, vsi iz družbe Sinov najsv. Srca.

grebov, 10 porok, 51 slučajev sv. poslednjega olja, sprevidenih je bilo 33 bolnikov; dalje smo imeli 22 prvoobhancev, 9375 sv. spovedi in 19.307 sv. obhajil. Kristjanov se nahaja ondi 8396, katehistov 46. Ondotni misijonar, ki mora nadzorovati in od časa do časa obiskati 28 katehetskikh postaj, srčno prosi prispevkov za nabavo motornega kolesa, kajti naporna potovanja peš mu radi bolne noge postajajo vedno težavnejša.⁴ — Misijonske sestre v N a g a l a mi se zavzemajo zlasti za zapuščene otroke. Večkrat se katera izmed njih v spremstvu katehista poda iskat te uboge črvičke in le malokdaj se vrneta sama. Nekoč sta privedla s seboj 14 takih sirot. Streho hiše misijonskih sester je dež popolnoma uničil, tako, da so sedaj primorane stanovati v šoli.⁵ — V misijonu sv. P a t r i c i j a sv. vera krasno napreduje; zato je nujno potrebno otvoriti več šol. Zlasti važno je tukaj poučevanje sinov glavarjev in deklet. Deklice bodo poučevale redovnice. Ako se ne bodo zavzeli zanje katoliški misijonarji, postanejo žrtve protestantizma. Postavili smo tukaj tudi lično cerkev, za katero pa moramo še plačati dolg 2000 rupijev.⁶ — O. N e v i n istotako poroča o delovanju ameriškikh protestantov, ki s pomočjo dobro plačanih učiteljev širijo svojo krivo vero ter celo katoličane, večkrat tudi s silo, skušajo odvrniti od njihove vere.⁷

V misijonu N z a m b i j a in A l v o r imamo okrog 10.000 katehumenov. Misijonarji bi nujno potrebovali svetinjc, rožnih vencev in škapulirjev za svoje kristjane in novokrščence; a kako jih nabaviti, ko so tako ubogi. Klaverjeva družba je pred kratkim poslala ondotnim sestram nekaj obleke za otroke, za kar tisočeri »Bog plačaj!«⁸ — Drugo pismo poroča o razdelitvi misijona A l v o r; njegova podružnica se imenuje R a n g a l a. V Alvoru imajo novo cerkev.⁹

Med vojsko ustanovljen misijon sv. B o n i f a c i j a, ki se je od začetka moral boriti s tolikimi težkočami, sedaj krasno процvita. Da si zagotovimo blagonosen uspeh,

⁴ O. Vester iz misijonske družbe sv. Jožefa v Mill-Hill-u.

⁵ Sestra Marcela, 8. septembra 1920.

⁶ O. Koopman iz misijonske družbe sv. Jožefa v Mill-Hill-u. 1. septembra 1920.

⁷ O. Nevin iz iste družbe, 29. avgusta 1920.

⁸ Čast. mati Marija-Pavla, frančiškanka iz Mill-Hill-a, 24. septembra 1920.

⁹ O. Bouma, Alvor, avgusta 1920.

uporablamo dvoje sredstev: pogosto sveto obhajilo in krščanske šole.¹⁰

Misijonarje v Bazankuzu v Belgijskem Kongo je Bog obiskal z različnimi boleznimi. Vnema njih ovčic jih tolaži in spodbuja. Imajo 6296 kristjanov in 15.928 katehumenov. V teku leta je bilo 1604 krstov in 75 tisoč sv. obhajil. V Simba delujejo dve leti katehisti tako uspešno, da imajo že 4000 učencev. Ustanovila se bo nova misijonska postaja, in sicer v kraju, ki je bil nekoč last nekega zamorskega glavarja.¹¹

Abdjasi mladega misijona Eke v Nigeriji delajo ondodnim misijonarjem veliko veselja. Napredek je res čudovit, in malik v sosednji vasi se po svojem služabniku, malikovalskem duhovniku pritožuje, da ga ljudje zapuščajo. Vendar se naši katehisti in njih učenci ne dajo premotiti. Misijonar priporoča katehiste, te svoje dragocene pomočnike, milosrčnosti misijonskih prijateljev v Evropi.¹²

Vrnivši se iz svojega misijonskega pastirskega potovanja po deželi Maenca, poroča provikar Južnega Nyanza, da je našel ondi mnogoštevilno ljudstvo, ki je zelo naklonjeno krščanstvu. Celu sultani prosijo za misijonarje, učitelje in katehete in naše šole so prenapolnjene učencev.¹³

Škof Birrause, ki je pred kratkim v svoji domovini na Savojskem prejel škofovsko posvečenje, se je sedaj vrnil zopet v svoj vikariat Tanganika ter se priporoča molitvi misijonskih prijateljev.¹⁴

Iz apostolskega vikariata Bangveolo poslana statistika nam poroča o sicer cvetočem napredku ondodnih misijonov, a tudi o pomanjkanju delavskih moči. L. 1910. je delovalo ondi 29 misijonarjev, 8 misijonskih sester in 153 katehistov. Bilo je 3647 novokrščencev, 48.751 katehumenov, 1339 krstov, 45.971 sv. spovedi, 56.822 sv. obhajil. Od tistih dob se je število sv. krstov itd. najmanj potrojilo, število misijonarjev pa nasprotno zmanjšalo. Malo semenišče, pred leti le za silo postavljeno, treba nadomestiti s trpežnim poslopjem, za kar bi rabili 20.000 frankov.

¹⁰ O. Ciravegna, Madibira, 15. avgusta 1920.

¹¹ O. Braudsma iz misijonske družbe v Mill-Hill-u, 6. avgusta 1920.

¹² O. Graudin, 16. avgusta 1920.

¹³ O. Huwelir iz družbe belih očetov 28. julija 1920.

¹⁴ Škof Birrause iz družbe belih očetov, 12. septembra 1920.

Vzdrževanje semeniščnikov znaša vsako leto 7000 do 8000 frankov.¹⁵

Apostolska prefektura Zgornja Cimbebazija šteje 40.000 katehumenov, ki jih deloma — namreč nad 14.000 — poučuje 200 katehistov. Apostolski prefekt prosi za rožne vence, svetinjice in mašna oblačila.¹⁶

Oblatinje sv. Frančiška Saleškega v vikariatu reka Oranje poročajo o ginljivi pobožnosti svojih gojencev do božjega Srca Jezusovega.¹⁷ — Apostolski vikar pošilja zanimivo letno statistiko ter toži o veliki draginji živil in o brezposelnosti, ki je nastala vsled ustavljenega obrata v rudnikih; zato je bilo mnogo zamorcev primoranih, zapustiti te kraje in si drugod iskati zaslužka.¹⁸

Iz misijonov:

Apostolski vikariat Nyasa.

Apostolski vikar v Nyasi, škof Guillaume, poroča iz misijona Bembeche naši vrhovni voditeljici z dne 26. julija 1920 o stanju in napredku sv. vere v njegovem vikariatu sledeče:

Misijon v Nyasi kljub sedanjim težkočam vztrajno napreduje. V zadnjih letih je število kristjanov, dasiravno jih je precej umrlo, narastlo vsako leto za 500 duš; da, zadnjih dvanajst mesecev se je pomnožilo celo za 800 duš. Tako štejemo sedaj 9495 novokrščencev in opravičeno upamo v letu 1921. doseči lepo število 10.000 duš. Krsti odraslih so bili zadnje leto številnejši kot prejšnja leta; vendar se je število kristjanov pomnožilo zlasti z otroki novokrščencev. Sicer jih je žalibog umrlo tudi mnogo izmed njih za osepnicami, ki od časa do časa razsajajo po vaseh ter zahtevajo mnogo žrtev zlasti med otroci. Število prvoobhajancev znatno napreduje. Do leta 1913./14. smo imeli le majhne skupine prvoobhajancev, kajti naši kristjani so bili v splošnem šele mladi pari in naš misijon obstoji komaj 10 let. A sedaj so otroci teh zakoncev že dorasli in vsak misijon jih ima precejšnje število. Vsako leto jih izberemo v misijonu ter ločimo v posamezne skupine, da izpopolnimo njih verski pouk.

¹⁵ Škof Larue, 18. julija 1920.

¹⁶ Msgr. Keiling, družbe očetov sv. Duha, 15. septembra 1920.

¹⁷ Sestra Frančiška Terezija, 15. avgusta 1920.

¹⁸ Škof Simon, 1. septembra 1920.

Tu so predvsem oni malčki, ki še niso bili pri prvem sv. obhajilu; izmed teh izberemo tiste, ki so sposobni za pripravo na prvo sv. obhajilo. Nato pridejo oni, ki že eno ali več let pristopajo k mizi Gospodovi; pri njih izpopolnimo versko izobrazbo, ki so jo prejeli že prej in nato nadaljevali pri naših vrlih katehistih. Toda veliko teh otrok stanuje tako daleč od misijona, da ne morejo vsak dan domov. Zato ostanejo v misijonski postaji, kjer dobe tudi hrano. To nam povzroči sicer nove, a neizogibne stroške. Pa je pravtako potrebno kot koristno; kajti pomisliti je treba, da ti otroci živijo v krščanski okolici ter so že od zgodnje mladosti prešinjani krščanskega duha, in sicer mnogo bolj kot odrasli, ki so prej več ali manj pogansko živeli. Razen tega je krščanskih otrok toliko, da izdatno vplivajo na svoje poganske tovariše v domačih vaseh ter jih privabijo v šolo in h krščanskemu nauku. Zato misijonarji te poganske otroke tudi lažje in hitreje pripravijo za sv. krst, ker niso več tako strogo ločeni od drugih.

Naših 240 katehistov nam je močna opora pri razširjanju sv. evangelija. Brez njih bi mogli svojo skrb posvetiti in obrniti le v bližini misijona živečim prebivalcem. Tako pa so lahko tudi po 50, 60 in 70 kilometrov od nas oddaljeni deležni pouka v sv. veri. Naši katehisti sicer res niso veliki učenjaki, a zato tem marljivejši in vneti delavci; kdor bi svoje službe ne opravljal z resnim namenom, bi jo pač pri tej majhni plači, ki jim jo moramo dati, zapustil kar sam od sebe. Vendar smo brezdvomno dolžni pomagati tem našim vdanim sotrudnikom; kajti davek se je zvišal in ravno tako so poskočile cene blagu in drugim predmetom, ki jih neobhodno potrebujejo tudi s skromnim zadovoljni zamorci. Da bomo kos tem novim izdatkom, zaupamo v previdnost božjo in velikodušnost blagih dobrotnikov.

Vzgoja zamorskih redovnic.

Sestra Teoalda iz družbe sester dragocene Krvi piše dne 14. julija 1920 iz misijona v Marianhill-u naši vrhovni voditeljici:

Južna Afrika je zelo velika; sto- in stotisoče poganov še ne pozna pravega Boga. Pripravljene smo storiti vse, da se med njimi razširi Kristusovo kraljestvo. Živahno očetovsko zanimanje, ki ga sveta stolica in propaganda v

Rimu goji za naš misijon, nas spodbuja še k večjim žrtvam. Napravili smo si že marsikateri načrt, med temi tudi tega, kako bi vrle krščanske zamorske mladenke po daljši skrbni pripravi sprejeli v našo družbo.

Med našimi krščanskimi dekleti je mnogo krepostnih duš. Te mlade zamorke bi storile v misijonu veliko dobrega. Kot redovnice bi imele v npravstvenem oziru tudi močnejšo oporo. Večina izmed njih se je v naših šolah naučila jezika, ki se govori v kolonijah; nekatere so se na naših dveh normalkah pripravile za učiteljsko službo ter napravile državni izpit za zamorske šole. Jasno je torej, kako plodonosno bi lahko te mladenke delovale v misijonih za svoje rojake.

Sicer so radi njih nizke izobrazbe še vedno velike težkoče; a te upamo odstraniti z daljšim pripravljanim tečajem; tudi bodo sprejeti le otroci krščanskih staršev. Druga velika težkoča in ovira našim mladenkam je pri Kafrih običajni takoimenovani »Lobola«. Vsak ženin mora za svojo nevesto njenemu očetu ali bratu darovati določeno število volov ali določeno vsoto denarja, tako, da si mož svojo nevesto takorekoč kupi. Ako se hči ne omoži, oče ali brat ne dobita volov, kar pomenja za nju veliko izgubo. Čelo krščanski oče bo mnenja, da mu mora naša družba, ako sprejme njegovo hčer, dati za odškodnino ono število volov, ki bi jih dobila od ženina. Tega seveda ne bomo mogli, ker smo prerevni. A tega ubogim Kafrom ne smemo zameriti; kajti ta prastara šega je že preveč ukoreninjena v ljudstvu in novokrščene se ne povzpne vselej takoj do idealne višine. Vsled tega bodo marsikateri deklici samostanska vrata ostala zaprta. O kaki doti ali bali tudi ne more biti govora. Starši so namreč revni in svoji hčerki ne morejo dati ničesar; nasprotno, ona mora — izjeme so redke — s svojim zaslužkom podpirati svoje starše. Zato bodo taka dekleta prinesla s seboj komaj najpotrebnejšo obleko.

Kako, s čim pa naj uboga misijonska družba, kot je naša, brezplačno oblači te mladenke? Naša misijonska hiša na Holandskem v teh težkih časih komaj preživi svoje ljudi in jo pogosto tarejo mučne skrbi za vsakdanji kruh. Od tam torej ne moremo pričakovati ničesar; kajti celo v dobrih časih je za vzgojo mladega naraščaja navezano na dobra srca blagih dobrotnikov. — Ne preostaja nam torej drugega, kot zaupati na velikodušnost usmiljenih src v Evropi. M o r d a n a k l o n i l j u b i B o g k a k o m l a -

denko ali mlado vdovo, kateri je bil iz kakšnega posebnega vzroka nekoč vstop v samostan zabranjen, da istega omogoči kateri vrli črni mladenki in ljubemu Zveličarju privede nevesto v poganski deželi. Tako bo deležna vseh dobrih del, katere bo dotična redovnica izvršila v misijonu.

Vzgoja domačih redovnic zasluži gotovo isto zanimanje kot vzgoja zamorske duhovščine. Misijon potrebuje obojih. Misijonska sestra ima pogosto dostop celo tam, kjer duhovnik ničesar več ne opravi. — Zagotavljamo vsem našim dobrim dobrotnikom, da se bodo darovani prispevki porabili le za take mladenke, ki so dobro prestale čas poskušnje. Hvaležno se sprejmejo tudi najmanjši darovi. — Kdor pa ne more dati drugega, naj moli goreče in daruje v ta namen včasi svoje križe in trpljenje. Ljubi naši predstojniki se že vnaprej zahvaljujejo za vsak dar in sleherno molitev.

Končno še omenjamo, da bi se tu v Južni Afriki radi posvetili čimprej strežbi gobavcev, ki jih je zelo veliko. Dalje iskreno želimo uresničiti že dolgo izdelan načrt, da ustanovimo v bližini velikih mest bolnišnice za zamorce. Toda o tem pozneje. Za sedaj samo toliko, da spoznate, kako zelo potrebna in važna je vzgoja domačih moči. Te misijonske naprave bodo, neodvisne od misijona preč, oo. misijonarjev, samostojno podjetje misijonskih sester dragocene Krvi.

Darove za zamorske redovnice sprejema hvaležnega srca Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Miklošičeva cesta 3.

Kratka misijonska poročila.

O. Pedrines iz družbe Belih očetov, predstojnik semenišča v Kati gondo (Uganda) piše dne 7. septembra 1920: »Koncem meseca junija, ob koncu letnih duhovnih vaj, je bilo posvečenih deset zamorskih duhovnikov, ki so sedaj na petih misijonskih postajah, kamor jih je poslala sveta pokorščina. Minulo je sedem let, odkar smo prejeli prve teh črnih duhovnih pomočnikov, ki so bili

dosedaj vedno zelo vdani, vneti in odločni v veri, kar pripisujem molitvi in žrtvam, naklonjenim našemu semenišču v Ugandi že od časa njegove ustanovitve. Imeli bomo leta 1921 zopet štiri novomašnike in nato bo leta 1924 zopet več črnih bogoslovcev prejelo sv. mašniško posvečenje.«

O. Ambrož, družbe sinov najsvetejšega Srca, piše iz Ngala v vikariatu Bahr-el-Ghazal dne

14. junija 1920: »Velika beda in žalostne, mučne razmere, v katerih se že nekaj časa nahajam, me silijo, da mislim na Vas bolj kot kdaj prej. Saj Vas je božja previdnost izbrala za tolažnico in pomočnico afrikanskih misijonov. In Vaša velikodušna dobrota, s katero ste mi že večkrat prihiteli na pomoč, me navdaja z zaupanjem, da tudi sedaj ne bom prosil zastonj. — Na klic naših stradajočih so moji prijatelji in znanci v Evropi odgovorili le s sočutnimi in tolažilnimi besedami. Kaj naj tedaj storim? Da moremo živeti in nadaljevati pričeto delo, potrebujemo nujne gmotne pomoči. Tačas se nahaja v misijonu 151 novokrščencev, ki so o Veliki noči prejeli sv. krst in ki sedaj še izpopolnjujejo svoj verski pouk. Razen tega imamo tukaj tudi 145 katehumenov, ki se pripravljajo na sv. krst, katerega bodo prejeli na praznik Vnebovzetja Marijinega. Te številke dokazujejo, kako krščanstvo v Ngal-u napreduje in kako zelo to ljudstvo hrepeni po naši sv. veri. Je pač duh božji, ki se razprostira po teh divjih krajinah, in Gospod je, ki kliče ljudstvo. In jaz naj bi pustil to, za našo sv. vero tako dragoceno priliko neporabljeno? Ker za vzdrževanje zamorcev v misijonu nismo imeli več nobenih sredstev in so bile naše žitne zaloge vsled strašne triletne lakote zelo izčrpane, sem moral pri Indijcih v Arno najeti posojilo. — Da, žalostne čase, polne morečih skrbi, je preživel moj misijon. A tako bolestnih, kot sedaj, še menda ni imel. Svojim črnim katehistom, ki so vedno tako zvesto in požrtvovalno vztrajali na svojih postajah, nisem mogel izplačati njih itak skromno plačo, ko so se po prazniku presv. Rešnjega Telesa zopet vračali domov. Že nad pet mesecev niso dobili ničesar in nekateri imajo razen sebe skrbeti tudi še za svojo družino. Reveži so upali, da

bodo dobili vsaj nekoliko blaga za obleko, a tudi tega jim nisem mogel dati. Odkrito priznam, bridko sem jokal, ko sem po odhodu mojih zvestih pomočnikov klečal v svoji revni cerkvi pred tabernakljem, proseč ga iz dna duše: »Gospod, pomagaj nam, nakloni nam blagih src, ki nam bodo prihitela na pomoč, in sicer kmalu!« — In sedaj pišem Vam, velerodna gospa grofica, s trdnim zaupanjem, da bom uslišan. Vaši materinski skrbi izročam naše kristjane, ki vsak dan pobožno pristopajo k angelski mizi, in mnogo naših katehumenov, ki se s tako ganljivo vneto uče krščanskega nauka. Kaj ne, da ne boste odklonili moje prošnje? Saj gre za življenje in smrt enega najbolj cvetočih in nadepolnih misijonov.«

Sestra Jožefina Ullmann piše dne 8. avgusta 1920 iz Natála. Pri nas zelo veliko ljudi boleha za špansko influenco; mnogo jih umrje, in sicer zelo hitro. A bolezen, ki razsaja tu že več mesecev, nikakor ne ponehuje, ampak se razširja tako zelo, da je groza. Tej strahoviti šibi božji se je pridružila še neverjetna draginja. Naši ubogi kristjani in katehumeni pa nimajo denarja niti za najpotrebnejše. Zlasti primanjuje obleke, tako da mnogo novokrščencev ne more k službi božji. Vaša zadnja pošiljatev, vesposlovanja gospa grofica, je vsaj nekoliko omilila nepopisno bedo. — Versko življenje zdaj tukaj lepo napreduje. Otroci in odrasli se pridno udeležujejo prejemanja sv. zakramentov. Duhovniki našega misijona imajo polne roke dela. Leta 1919. je bilo 30.400 sv. obhajil. In to število še vedno narašča. Zadnje belo nedeljo smo imeli nad 100 prvoobhajancev. Delo se neprestano množi, a delavske moči se vedno bolj krčijo. Toda ljubi Bog blagoslavlja naš trud in ga obilno poplača.

Izkaz

od Družbe sv. Petra Klaverja podeljenih misijonskih milo-
darov* v letu 1920.

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota
Misijonska družba Belih Očetov.		
Apostolski vikariat franc. Sudan . . .	10.073·34	
Apostolska prefektura Ghardaia . . .	4.006·48	
Apostolski vikariat Zgor. Kongo . . .	9.043·19	
Apostolski vikariat Uganda	30.649·86	
Apostolski vik. Viktorija-Nyanza . . .	9.327·26	
Apostolski vikariat Unyanyembe . . .	8.161·59	
Apostolski vikariat Tanganika	8.225·51	
Apostolski vikariat Nyassa	9.290·75	
Apostolski vikariat Kiwu	8.111·26	
Apostolski vikariat Bangweolo	10.337·45	
Apostolski vikariat Dar-es-Salaam . . .	3.278·91	
Apostolska prefektura Lindi	2.030·41	
Glavna prokura v Rimu	1.000—	
Misijonska hiša v Treviru	118—	
Misijonska hiša v Haigerloch	4.830·88	
Nakup stvari in tovarni stroški . . .	2.496·52	120.981·41
Očetje od Sv. Duha.		
Apostolski vikariat Senegambija . . .	8.941·61	
Apostolski vikariat franc. Gvineja . . .	15.011·28	
Apostolski vikariat Sierra Leone . . .	4.020·38	
Apostolski vikariat Sp. Niger	7.095·03	
Apostolski vikariat Gabun	15.919·24	
Apostolski vikariat Loango	9.540·76	
Apostolski vik. franc. Srednji Kongo . .	15.726·88	
Apostolska prefektura Ubanghi Chari . .	6.295·08	
Apostolska prefektura Spod. Kongo . . .	9.030·82	
Apostolska pref. Cubango v Angoli . . .	8.546·17	
Misijon Kunene (Huila)	17.311·48	
Misijon Lunda	2.071·71	
Apostolski vikariat Zanzibar	3.822·57	
Odnos	123.333·01	120.981·41

* V tej vsoti so vračunjene tudi mašne ustanove.

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota
Prenos	123.333'01	
Apostolski vikariat Diego Suárez	7.852'40	
Apostolski vikariat Bagamayo	25.896'54	
Apostolski vikariat Kilimandžaro	7.750'40	
Apostolski vikariat Kamerun	4.497'15	
Apostolska prefektura Sev. Katanga	2.115'07	
Misijonska hiša v Knechtstedenu	886'96	
Nakup stvari in tovarni stroški	3.536'29	175.867'82
Lionska misijonska Družba.		
Apostolska prefektura Liberija	3.308'73	
Apostolski vikariat Breg slon. kosti	5.246'89	
Apostolski vikariat Zlato obrežje	7.253'41	
Apostolski vikariat Dahomey	8.650'67	
Apostolski vikariat Togo	4.070'20	
Apostolski vikariat Benin	9.286'72	
Apostolski vikariat Zah. Niger	4.095'66	
Apostolska prefektura Vzhodni Niger	3.073'10	
Apostolski vikariat Nilova Delta	11.454'03	
Apostolska prefektura Korogho	2.884'—	
Misijonski sanatorij v La Croix	1.000'—	
Za tovarne stroške	9'08	60.332'49
Očetje družbe Jezusove.		
Apostolski vikariat Tananariva	20.408'74	
Apostolski vikariat Fianarantsova	15.885'57	
Apostolska prefektura Rodezija	8.618'93	
Misijon v Katondue, Zambézi	13.509'34	
Apostolska prefektura Kwango	6.164'—	
Nakup stvari in tovarni stroški	380'—	64.966'58
Sínovi najsvetejšega Srca.		
Apostolski vikariat Khartum	5.670'34	
Apostolski vikariat Bahr-el-Ghazal	18.593'61	
Misijonska hiša v Veroni	15.846'86	
Misijonska hiša v Millandu	5'74	
Prokura v Rimu	6.776'70	
Nakup stvari in tovarni stroški	251'61	47.144'86
Odnos		469.293'16

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota
Prenos .		469.293'16
Frančiškani.		
Apostolski vikariat Libija	3.179'02	
Misijon v Zgor. Egiptu	11.981'08	
Za tovarne stroške	103'20	15.263'30
Kapucini.		
Apostolski vikariat Eritreja	43.412'38	
Apostolski vikariat dežel Gallas	37.306'88	
Apostolska prefektura v Djibouti	2.861'80	
Apostolska prefektura Belg. Ubanghi	12.740'49	96.321'55
Benediktinci.		
Sv. Otilija	386'20	
Kongregacija v Subiaco.		
Apostolska prefektura Sev. Transvaal	4.007'35	
Belgijska kongregacija St. André-lez-Bruges.		
Apostolska prefektura v Catangi	6.136'72	
Opatija Sekavska	123'80	10.654'07
Oblati Marije Brezmadežne.		
Apostolska prefektura Cimbebazija	6.144'74	
Apostolski vikariat Natal	8.081'76	
Apostolski vikariat dežele Bazuto	9.116'58	
Apostolski vikariat Kimberley	6.063'30	
Apostolski vikariat Transvaal	5.518'93	
Misijonska hiša Hünfeld	949'39	
Prokura v Rimu	6.487'29	
Za tovarne stroške	63'70	42.425'69
Družba Božje Besede (Steyl).		
Misijonska hiša sv. Gabriela	116'76	
Misijonska hiša sv. Ruperta	94'39	211'15
Pobožna mis. družba (Palotinci).		
Misijonska hiša v Limburgu	1.141'66	
Prokura v Rimu	6.244'30	7.385'96
Odnos .		641.554'88

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota
Prenos		641.554'88
Oblati sv. Frančiška Saleškega.		
Apostolski vikariat reke Oranje	25.882'47	
Apostolska prefektura Vel. Namaqua	12.407'78	
Provincialna hiša na Dunaju	2.988'34	
Misijonska hiša v Schmiedingu	144'01	
Misijonska hiša Albano Laziale	3.611'44	
Nakup stvari	1.279'37	46.313'41
Lazaristi.		
Apostolski vikariat Abesinija	35.389'02	
Apostolski vikariat Fort-Dauphin	7.964'79	
Prokura v Rimu	2.066'10	45.419'91
Očetje Brezm. Srca Mar. (Scheut.)		
Apostolski vikariat Léopoldville	9.523'87	
Apostolski vikariat Novi Antverp	3.228'02	
Apostolski vikariat Zgornji Cassai	5.473'26	18.225'15
Premonstratenci.		
Apostolska prefektura Zah. Uelle		9.936'99
Mašniki Srca Jezusovega.		
Apostolski vik. Stanleyevi slapovi	5.295'27	
Apostolska prefektura Adamaua	4.009'22	
Misijonska hiša v Crefeld	2.885'60	
Nakup stvari in tovarni stroški	626'63	12.816'72
Mis. družba sv. Jožefa (Mill-Hill).		
Apostolski vikariat Zgornji Nil	29.662'98	
Mis. v apost. vik. Novi Antverp	4.104'63	
Nakup stvari in tovarni stroški	178'95	33.946'56
Očetje iz Montforta.		
Apostolski vikariat Shiré	7.361'96	
Nakup stvari in tovarni stroški	990'22	8.352'18
Misijonarji de la Salette.		
Apostolski vikariat Antsirabe		13.834'02
Odnos		830.399'82

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota
Prenos		830.399'82
Misijonarji della Consolata.		
Apostolski vikariat Kenija	10.348'97	
Apostolska prefektura Kaffa	3.056'83	
Misijonska hiša v Turinu	5.000'—	
Nakup stvari in tovarni stroški	104'58	18.510'38
Sinovi Brezm. Srca Marijinega.		
Apostolski vikariat Fernando Poo		5.010'76
Trinitarci.		
Apostolska prefektura Benadir		8.019'28
Dominikanci.		
Apostolska prefektura. Vzhod. Uelle Za tovarne stroške	13.899'— 23'82	13.922'82
Redemptoristi.		
Apostolska prefektura Matadi		5.892'19
Misijonarji iz Mariannahilla.		
Misijon Mariannahill (Natal)		3.016'49
Trapisti.		
Misijon v apost. vik. Novi Antverp		3.102'96
Serviti.		
Misijon v deželi Suazi	7.328'25	
Za tovarne stroške	106'73	7.434'98
Salezijanci.		
Misijon v apostolski pref. Katanga		2.995'76
Jozefini.		
Misijon Benghazi v apost. vik. Libija Glavna prokura v Rimu	2.004'63 6.324'42	8.329'05
Kopti.		
Patriarhat Aleksandrija		10.603'61
Bele sestre naše Lj. G. v Afriki.		
Za misijone v apost. vik. Zgor. Kongo	500'—	
Misijon v apostolskem vik. Uganda	500'—	
Odnos	1.000'—	917.238'10

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota
Prenos	1.000.—	917.238'10
Misijon v Mombasa, Zanzibar	1.151'22	
Misijon v Quargla, Ghardaia	3.000.—	
Misijon v Beni-Ismaïl, Kabilija	500.—	5.651'22
Črne sestre naše Lj. G. v Afriki.		
Tanganika	1.000.—	
Uganda	1.000.—	2.000.—
Dominikanke.		
Mis. v Kingwilliamstownu, Capetown	1000.—	
Mis. v Izeli in Woodlands, Capetown	531'85	
Misijon v Gonazzano, Natal	1.000.—	
Misijon v Salisbury, Rodezija	500.—	
Za tovarne stroške	189.—	3.220'85
Sestre dragocene Krví.		
Misijon v Mariannahillu, Natal	1.003'51	
Misijon v Čenstohowu, Natal	1.000.—	
Misijon sv. Frančiška Ksav., Natal	500.—	
Za tovarne stroške	153'59	2.657'10
Sestre N. Lj. G. apostolov.		
Misijon v Moouso, Obr. slon. kosti	1.620.—	
Misijon v Porto Novo, Dahomey	702'26	
Misijon v Lagos, Benin	1.003'95	
Misijon v Asaba, Zah. Niger	677'36	
Za tovarne stroške	132'04	4.135'61
Oblatinje sv. Frančiška Salešk.		
Misijon v Pelli, reka Oranje	1.769'35	
Misijon v Matjeskloof, reka Oranje	5.000.—	
Mis. v Heirachabis, Vel. Namaqua	500.—	
Mis. v Keetmanshopu, Vel. Namaqua	500.—	
Za tovarne stroške	220'50	7.989'85
Sestre božje Previdnosti.		
Misijon v Amparibé, Tananariva		6.180'78
Odnos		949'073'51

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota
Prenos .		949.073:51
Sestre sv. Jožefa Kluniškega.		
Misijon v Moyambi, Sierra Leone .	850:—	
Misijon v Loango	2.151:64	
Misijon v Landani, port. Sp. Kongo .	1.540:—	
Misijon v Ambohipi, Tananariva . .	802:70	
Za tovarne stroške	59:85	5.404:19
Frančiškanke v Kalé.		
Misijon v Hararju, Gallas	3.058:57	
Misijon v Addis-Abeba, Abesinija .	1.000:—	4.058:57
Marijin misijon frančiškank.		
Misijon sv. Križa, Natal	1.770:55	
Misijon v Umzinto, Natal	927:10	2.697:65
Usmiljene sestre v Gentu.		
Misijon v Luluaburgu, Zgornji Cassai		770:20
Pie Madri della Nigrizia.		
Misijoni v Centralni Afriki		6.000:—
Usmiljene sestre sv. Vincencija.		
Misijon v Farafangani, Fort-Dauphin		1.964:90
Frančiškanke v Mill-Hillu.		
Misijon v Nsambya, Zg. Nil	1.002:87	
Misijon v Nagalami, Zg. Nil	1.000:12	
Misijon v Kamuli, Zg. Nil	1.018:21	
Za tovarne stroške	414:34	3.435:54
Misijonske sestre v Menzingu.		
Misijon v Emavsu, Bazuto	1.435:41	
Misijon v Bethelu, Bazuto	1.018:40	
Za tovarne stroške	535:87	2.989:68
Sestre Dobre in Vedne pomoči.		
Misijon v Rose-Hill, Port-Louis . .		1.052:71
Sestre v Dunbrodyju.		
Misijon v Dunbrodyju, Capetown . .		1.165:18
Odnos .		978.612:13

Vikariat ali prefektura	Vsota	Skupna vsota
Prenos .		978.612·13
Sestre prikazanja sv. Jožefa.		
Misijon v Benghazi, Libija		700·—
Sestre della Consolata v Turinu.		
Misijon v Nyeri, Kenia		1.261·13
Benediktinke.		
Misijon v Gobabis, Cimbebasia		1.000·—
Hčere sv. Ane.		
Misijon v Asmari, Eritreja	1.000·—	
Misijon v Cherenu, Eritreja	1.000·—	2.000·—
Hčere Marijine.		
Misijon v Antsirane, Diego Suárez		500·—
Sestre sv. Družine od presv. Srca.		
Misijon v Abemey-Calavi, Dahomey		500·—
Redovnice brez. Spočetja.		
Misijon v Ndjole, Gabun		500·—
Male črne sestre sv. Petra Klaverja.		
Misijon v Conacry, franc. Gvineja		1.000·—
Po naročilu sv. Kongr. de Propaganda.		
Mašni štipendiji		953·85
Različni misijonski izdatki.		
Tiskovni stroški za propagandne namene, nakup mašne oprave ter mašnega orodja in drugih reči itd.		77.178·83
Ustanovna mesta.		
Za črne seminariste in katehiste		113.013·91
Skupna vsota v lirah		1,177.219·85
to je kron		8,240.538·95

Rim, dne 1. aprila 1921.

Melanija pl. Ernst m. p. **Marija Terezija Ledóhowska m. p.**
glavna tajnica. glavna voditeljica.

Prípomba. Od zgoraj navedene vsote je dospelo 230.433 K 3 vin. iz Jugoslavije.

Tisočero Bog plačaj! vsem blagim dobrotnikom!

Prvi črni duhovnik, domačin Nigerije (Afrika).

Radi neutrudljive gorečnosti neke preproste ženice, ki je več let pri raznih dobrotnikih zbirala mesečne prispevke za vzdrževanje enega črnega semeniščnika, je bil v apostolskem vikariatu v Zahodni Niger posinovljen mlad semeniščnik z imenom Pavel Ogbodeocine. O njegovem mašniškem posvečenju in prejšnjem življenju poroča neki misijonar iz Assabe naši vrhovni voditeljici sledeče:

6. januar 1920 je bil za Lionsko misijonsko družbo in ves misijon Zahodni Niger dan nepozabnega, nepopisnega veselja; kajti ta dan je v Assabi naš prvi duhovnik-domačin, preč. o. Pavel Ogbodeocine, prejel sv. mašniško posvečenje. Ker so misijonarji ondi ravnokar končali svoje vsakoletne duhovne vaje, so se lahko vsi udeležili tako pomenljive slovesnosti. Prihitelo je tudi pet misijonarjev družbe očetov Sv. Duha in dva brata iz Oniča. Nešteta množica kristjanov in katehumenov je prišla že na predvečer iz vseh misijonskih postaj, da prisostvujejo obredom, kakršnih niso videli še nikoli. Ne bom opisoval vseh obredov posvečenja; omenim le enega, ki je na gledalce najbolj vplival, namreč: pokladanje rok. Nepopisno ginljivo je bilo, ko je 16 duhovnikov s svojim škofom obstopilo diakona, ki je klečal ob oltarnih stopnicah ter blagoslavlja je razprostrlo svoje roke nad njegovo glavo. Množica je z veliko pozornostjo in v spoštljivem molku sledila vsem tako pomenljivim obredom. Po sv. maši je novoposvečeni duhovnik več sto vernikom podelil sveto obhajilo. In s kolikim hrepenenjem se je vse gnetlo okrog njega, da prejme novomašniški blagoslov. — Pri slavnostnem obedu je naš premil. g. škof Broderick, iskreno se veseleč prvega duhovnika domačina, dejal med drugim: »Preč. o. Zappa je sejal in jaz sem danes žel prvi sad domače zamorske duhovščine.«

Naj navedem v kratkih potezah življenjepisa o. Pavla, kot se bo poslej imenoval. Rojen je bil v Ezi l. 1888. Starši so mu bili še pogani. Naši misijonarji so se takrat šele pred kratkim naselili v ondotnih krajih. Le katehist Boza je prišel od časa do časa v Ezi ter se kmalu sprijaznil z očetom našega Pavla. Ko je bil deček star šest let, prosi katehist očeta, da bi ga smel obdržati trajno pri sebi. Mož po kratkem obotavljanju privoli. In tako je ostal malček šest mesecev pri katehistu, ki ga nato izroči o. Frigeriju; ta pa ga pošlje preč. o. Zappa v Assabo. Tukaj je deček obiskoval katehistovsko šolo, kjer

se je pridno učil katekizma in svetopisemskih zgodb novega zakona. Leta 1899 je prejel sv. krst.

Naslednje leto dečkov oče nevarno zbolí. Zato pokličejo Pavla nazaj v Ezi, kjer najde očeta na smrtni postelji. Božja previdnost je hotela, da je o. Čermonati ravno takrat došel iz Allaha tjakaj. In ker je bil bolnik dobro poučen, ga nemudoma krsti. Bil je že skrajni čas, ker je že drugi dan umrl. Sedaj se je dalo krstiti še 16 članov družine. Pavel se je nato vrnil v Assabo, odkoder ga čez nekaj časa pošljejo kot učitelja zopet nazaj v Allah, kjer je deloval dve leti. Nato se je zopet vrnil.

O. Pavel, prvi zam. duhovnik
Lijonske misijonske družbe.

Leta 1905. prevzame neko službo pri vladi, da bi s svojim zaslužkom lažje podpiral svojo mater; ker je bil pa predaledč od cerkve in brez duhovnega berila, za katero ni imel časa, je pustil svojo službo in se vrnil nazaj v Assabo, kjer je zopet deloval kot učitelj.

Toda nedolgo potem se obrne do o. Zappa ter mu odkrije že toliko časa negovano željo, da bi postal duhovnik. Pošljejo ga torej v Lottojo, kjer se je učil latinščine ter obenem oskrboval šole. Čez leto dni se je mogel popolnoma posvetiti svojim študijam. Leta 1916. mu je škof Terrien v Lagosu podelil nižje redove. Dne 15. junija pa ga je škof Broderick posvetil v subdiakona in 26. oktobra istega leta v diakona.

Sedaj deluje o. Pavel v Assabi, kjer se je z vso vnemo posvetil dušnemu pastirstvu in poučevanju semeniščanov v latinščini. Dal Bog, da bi iz te trume mladeničev izšlo mnogo gorečih duhovskih poklicev, kajti žetev je velika, a delavcev tako malo.

Cvetka Srca Jezusovega v Afriki.

Poroča o. Steinmetz, C. S. Sp.

Ako je resnica, da je nesrečno prekletstvo Kamovo tisočletja ležalo nad afrikansko zemljo, je prav tako res, da se sedaj blagoslov božjega Srca Jezusovega v najobilnejši meri razliva globoko v one dežele, ki so najbolj zastale in ki so bile prej najbolj zapuščene, sedaj pa jih žele najmogočnejši evropski narodi. To so pota božje previdnosti, ki more vse obrniti na dobro.

Ako smo tukaj v Angoli dalj časa delovali med prebivalci Huile in prišli nato med ljudstvo Vatyipungu, nas prijetno iznenadi ukaželjnost tega rodu. In četudi se Vatyipungo težje uče, vendar se to ljudstvo odlikuje po svoji preprostosti, vztrajnosti in vljudnosti ter je manj nagnjeno k malikovalstvu kot drugi rodovi.

Leta 1914. sem se nahajal v deželi Vatyipungov, kjer sem v Uhimi nadzoroval stavbo cerkve presv. Srca Jezusovega. Pred mojim odhodom pride k meni deček z imenom Muhatiri ter mi pravi: »Oče, vzemi me s seboj; rad bi ostal vedno pri tebi!« »Vprašaj o tem svojega očeta. Če ti on dovoli, pridil!« mu odvrnem. Toda njegovi sorodniki in domači so ga hoteli na vsak način odvrniti od njegovega sklepa. Ko pa spoznajo njegovo stanovitnost, mu končno vendar dovolijo, da gre z misijonarjem. Vzajem ga torej s seboj v Huilo, kjer se je naučil čitati in pisati, pred vsem pa krščanskega nauka ter se čutil prav srečnega. — In ko me je čez dva meseca spremljal v svojo domovino, pregovori še svojega bratranca, da je šel z nama v Huilo. Po vrnitvi je z neumorno pridnostjo nadaljeval svoje učenje in bil ravnotako ubogljiv kot prej.

Meseca maja 1915 se po končani deževni dobi podam na pastirsko potovanje na severno stran Kvipunga do obrežja Kve-ja, precejšnjega pritoka reke Kunene. Seveda sem vzel oba dečka s seboj kot spremljevalca. Na tem potu se je našemu Muhatiriju pripetila majhna nesreča. V spanju si je nekoliko sežgal svojo odejo, kar ga je tako potrlo, da me je hotel zapustiti. Bal se je namreč, da ga bom ob povratku strogo kaznoval. Koliko si pač satan prizadeva, da bi ljudi odvrnil od prave poti! Dospevši v Chimo, zapazim dečkovo zamišljenost in koj spoznam skušnjavo. Pomirim ga torej, rekoč: »Ne boj se otrok moj, nič ti ne bom storil žalega; saj odeje nisi nalašč pokvaril.« Kljub temu sem

opazil, kako se je Muhatiri ob mojem odhodu boril sam s seboj. Končno pa se vendar odloči in gre z menoj. In ta zmagá nad samim seboj ga je tako veselila, da je na ves glas zapel svojo najljubšo pesmico: »Ave, ave Marija!«

Po naši vrnitvi se je s podvojenim pogumom lotil dela. Za vsako stvar je kazal toliko bistroumnost, kakor jo najdemo le redko med divjimi narodi. Dne 22. avgusta je prejel sv. krst in z njim ime *Frančišek Saleški*. Bil je to zanj dan nepopisne sreče in radosti. Obraz mu je žarel nebeške blaženosti in iz oči mu je seval sijaj njegove angelsko čiste duše. Odslej je še hitreje napredoval v čednosti, pri čemer ga je podpirala milost šv. krsta. Tudi v učenju ni prav nič zaostajal. Bil je že precej več portugalsčine v besedi in pisavi in upal sem, da postane dober katehist. Toda ljubi Bog je sklenil drugače.

Začetkom leta 1916. je Frančišek pogosto tožil o bolečinah v hrbtu; a mislili smo v začetku, da ne bo nič hudega. Kmalu pa se je njegova bolezen razvila v sušico hrbtnegega mozga in postajalo mu je dan za dnem slabše. Ko so ga bolečine posebno hudo napadale, je jokal, da se je vsem v srce smilil. Lahno vbrizganje morfiija ga je sicer za nekoliko časa umirilo in mu privabilo kratkega spanja, a napadi so se vedno gosteje ponavljali. Ko mu je odleglo, je bil zopet vesel in se smehljaj. Pripravili smo dečka na prvo sv. obhajilo, da bi ljubi Jezus, tolažnik žalostnih, krepčal njegovo dušo in mu dal moč in vdanost v trpljenju. Nepopisno je bilo veselje malega trpina, ko je smel v svoje srce prejeti svojega Gospoda in Boga. Trdno je upal, da mu bo ljubi Zveličar podelil tudi telesno zdravje. Saj jih vendar tudi v Lurdu toliko ozdravi pri procesiji z Najsvetejšim. In ni li Jezus nekoč v Galileji rešil toliko trpečih njih trpljenja?

Bilo je dne 14. aprila 1916, na praznik Matere božje sedem žalosti, ko je Frančišek prvič prejel nebeški angelski kruh. Na nosilnicah so ga prenesli v kapelo, kjer se je sedel na stolu, z veliko zbranostjo združil z božjim Odrešenikom. Nato ga zopet neso v bolniško sobo in mu postrežejo z nekoliko slaščicami, za katere se je zahvaljeval s svojim navadnim ljubkim smehljajem. V teku dneva so ga sprejeli tudi v bratovščino karmelske Matere božje in »častno stražo« ter mu pritrdili na prsi podobico presv. Srca Jezusovega. Zdelo se je ta srečni dan, da so bolečine odnehale; a bila je le trenutna olajšava. Kmalu so se vrnilo s pomnoženo silovitostjo in ga niso več zapustile.

Prigovarjali smo ubogemu bolniku, naj daruje svoje trpljenje in življenje drage volje Bogu in se vda popolnoma v voljo božjo. To je Francišek tudi kmalu umel; hotel je dati svoje življenje kot spravni dar za spreobrnjenje svojih rojakov. Trpel je odslej z junaško potrpežljivostjo in s tihimi vzdihljaji.

Na veliki četrtek in velikonočno nedeljo so ga zopet prenesli v kapelo, da je ondi prejel sv. obhajilo. Toda ker mu je vsak dotikljaj njegovega telesa povzročal velike bolečine, so mu poslej ljubelega Zveličarja prinesli v bolniško sobo. Poskušali smo vsa mogoča zdravila, da bi mu olajšali velike muke. A največja tolažba mu je bila vendar sv. obhajilo, katero je bolnik prejel vsako nedeljo in praznik in večkrat tudi med tednom. Zlasti pa je cenil sv. obhajilo prve petke v mesecu; ta dan je vselej ponovil svoje darovanje in združen z darovanjem Jezusovim izročal božjemu Srcu svoje življenje za spreobrnjenje grešnikov in poganov, zlasti svojih rojakov.

Po dolgih štirih mesecih trpljenja je prišel predvečer prvega petka v septembru. Bil je praznik sv. Rajmunda, ki je bil afrikanski misijonar in velik častilec žalostne Matere. Zelo se je Francišek veselil sv. obhajila drugega dne. Toda božje Srce je svojega ljubljenca prej poklicalo k sebi, že na predvečer je blaženó zaspal v Gospodu, star 17 let.

Tri leta so minula od onega časa, a spomin na tega izvoljenega mladeniča živi še vedno med nami. Veselo ginjeni se spominjamo, kako je mirno spavajoč ležal na mrtvaškem odru, na prsih križ in podobo Srca Jezusovega, škapulir in rožni venec pa, ki ga je tako rad molil v svoji bolezni, okrog vratu.

Kmalu bomo v Chimij, njegovem rojstnem kraju, ustanovili misijonsko postajo, v katere okrožju bomo lahko otvorili mnogo šol in v njih nastavili katehiste. Naj se nas blage duše v Evropi tudi nadalje spominjajo v molitvi in z miloščino in zagotovljeno jim bo obilno plačilo v nebesih.

Kronika Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim, 5. novembra l. l. Tri mlade Abesinke, ki se od meseca septembra nahajajo pri nas na poskušnji, so dobile tovarišico. Imenuje se Ana Uolde Selasie. Je nekoliko starejša kot druge in želi vstopiti v naš zavod kot aspirantinja. — Isti dan nas je tudi obiskal premilost. škof Guillaume iz družbe belih očetov, apostolski vikar v Nyassa. Visoki gost si je ogledal tudi naš muzej, kjer ga je zlasti

zanimala zbirka afrikanskih žuželk. V prijaznem pomenku je dejal med drugim: »Ko bi hotel vsakemu svojih kristjanov preskrbeti sveti rožni venec, bi moral imeti najmanj 20.000 frankov.« (Kajne, lepa vsota, toda koliko dobrega bi storila taka miloščina! Koliko češčena-marij bi se dvigalo dan na dan k nebeški kraljici, kar pa sedaj radi pomanjkanja rožnih vencev izostane! Krasna priložnost za čistilce Marijine, da ji pokažejo svojo ljubezen z nakupom rožnih vencev za zamorce.) Misijonski škof je izrazil tudi željo, da bi dobil majhen, preprost voziček za svoja pastirska potovanja, ki bi ga vlekel osliček ali pa tudi zamorci. Kateri blažih dobrotnikov bi hotel pomagati, da mu izpolnimo to skromno željo? — 6. novembra. Častita mati Caldara, vrhovna predstojnica družbe »pobožnih mater zamorcev«, je pred kratkim obiskala naselbine svoje družbe v Afriki. Sedaj poroča o dobrem in srečnem napredovanju misijonskega delovanja v Gulu in Kitgumu. — 19. novembra. Msgr. Keiling, apostolski prefekt Zgornje Cimbebazije (Zahodna Afrika), ki se ob priliki svoje vrnitve v Afriko slučajno mudi v Rimu, nas je danes obiskal. In čeprav deluje že nad 18 let v Afriki, je vendar še čvrst in izredno zdrav. Pripovedoval nam je, kako zelo hrepene zamorci njegove prefekture po pravi verji. Radi tega mora nastaviti mnogo črnih katehistov, a mu manjka za to potrebnega denarja. Manjka mu tudi misijonarjev, tako da ima za 4000 kristjanov na razpolago samo enega misijonarja. Kljub temu je dobil komaj enega duhovnika in nekaj bratov-laikov, ki gredo z njim v Afriko. V naše in njegovo veliko veselje nam je bilo mogoče, da smo mu dali nekaj cerkvenih paramentov in perila, kakor tudi devocionalij. Naj pošlje ljubi Bog delavcev v svoj vinograd! — 25. novembra. Obisk prem. o. Konstantina Bergne, predstojnika misijona v Tripolisu, Severna Afrika.

Zlata zrna.

»Bog ne bo pripustil, da bi bil pogubljen človek, ki v živi veri stanovitno izvršuje dela krščanskega usmiljenja. Ne sicer, kakor da bi ta dela sama izbrisala grehe ali kot da bi vsled njih postali nezmotljivi, temveč, ker Bog usmiljenega človeka ne bo v njegovih grehah poklical s sveta k ostri sodbi. Dal mu bo čas in milost, da se spreobrne in po resnični pokori zveliča.«

Sv. Avguštin.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu.

Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.

Natisnila Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.

Kratko letno poročilo 1920

Družbe sv. Petra Klaverja za afriške misijone.

Leto 1920. v očigled afriških misijonov lahko imenujemo blagoslovljeno leto. Iz vseh delov Afrike so prišla razveseljujoča poročila o gorečnosti novih črnih kristjanov in o hrepenjenju poganov po spreobrnjenju. Od vseh strani so klicali po pomoči, prosili so za črne učitelje, takoimenovane katehiste, in za tisk knjig v jezikih domačinov. Da bi se moglo zadnji prošnji misijonarjev bolje ugoditi, je ustanovila vrhovna voditeljica Klaverjeve družbe, grofica Mr. Ter. L e d ó c h o w s k a, »Zvezo afriškega tiska«, katero so papež Benedikt XV. in sv. Kongregacija za razširjanje vere posebno potrdili in pohvalili. Slovesno proglašenje črnih mučencev iz Ugande — dne 6. junija 1920 — je opozorilo ves krščanski svet na črno pleme, da naj podpira afriške misijone.

Klaverjeva družba je vneto nadaljevala svoje delo za rešitev duš zamorcev, da, skušala je polje svojega delovanja še bolj razširiti. Materno hišo v Rimu so po dolgih letih vojske zopet zasedli notranji udje, kar je delovanje še bolj poživilo. Na Poljskem je ustanovila novo podružnico in misijonsko delo se v teh krajih bujno razcvita. Tudi na Holandskem je družba započela svoje delo. V Jugoslaviji in drugih deželah radodarnost prijateljev Klaverjeve družbe in dobrotnikov misijonov, kljub slabim časom, nikakor ni ponehala. In med brati Hrvati se je pričelo mladostno navdušenje za afriške misijone. Gospodu Bogu bodi hvala za to in tudi iskrena hvala vsem našim prijateljem in dobrotnikom, katerim to poročilo poklanjamo!

Časopisi Klaverjeve družbe.

1. »**Odmev iz Afrike**«, mesečnik s podobami. Izhaja v sedmero jezikih (slovenski, češki, poljski, nemški, laški, francoski in angleški). Skupno v 85.200 izvodih.

2. »**Zamorček**«, mesečnik s podobami za mladino. Je izhajal v istih jezikih kot »Odmev« in se je tiskal v skupni izdaji 130.000.

Brošure in koledarji.

Leta 1920. je izdala Družba sv. Petra Klaverja: »**Klaverjev koledar 1921**«, slovenski, češki, poljski, nemški in laški. — »**Otroški misijonski koledar 1921**«, poljski in nemški. — Nadalje

v poljskem jeziku: »Pomoč za Afriko«, spisala grofica Ledóchowska; »Tajemnica« (Skrivnost), gledališka igra v treh dejanjih, — »Umijmo zamorčka«, igra za otroke v enem dejanju, slovenski. — »Klic božji«, spisal o. Baeteman, Igra v treh dejanjih, češki.

Skupna izdaja koledarjev in brošur 463.000.

Druge tiskovine.

Letakov približno 600.000. Manjših letakov, krožkov, podobic, lističev z molitvicami, vabil, plakatov itd. krog 3 milijone.

Dopisovanje v njenih hišah in podružnicah z dobrotniki.

Došlo je: 20.762 pisem, 10.215 dopisnic, 3183 tiskovin, 73.423 poštних nakaznic in položnic, 132 trgovskih pisem, 2269 poštних zavojev.

Odposlalo se je: 18.019 pisem, 3050 dopisnic, 53.513 tiskovin (ne vštévši razpošiljanja časnikov), 156 položnic, 124 trgovskih pisem in 3371 poštних zavojev.

Skupno število došlih poštних komadov: 109.984.

Skupno število odposlanih poštних komadov: 78.233.

Prireditve Klaverjeve družbe v letu 1920.

Družba je priredila 25 misijonskih pridig, 34 misijonskih predavanj, med temi 28 s svetlopisnimi slikami. V podružnicah se je priredilo 49 zborovanj s poučnimi predavanji za podpornike in 3 prireditve za otroke. Nadalje se je priredilo 8 velikih misijonskih slavnosti s predavanji, deklamacijami, glasbo in petjem in 6 manjših slavnosti; 3 bazarji in 3 gledališke uprizoritve.

Naraščaj udov.

Število podpornikov je leta 1920 naraslo na 9654 udov, torej znaša njihovo število 37.391. (Podporniki plačajo letno 2 dinarja ali dosmrtno vsoto 50 dinarjev. Duhovniki podporniki imajo posebne predprave ter dobé brezplačno »Odmev iz Afrike«, plačujejo pa letno 5 dinarjev ali dosmrtno vsoto 100 dinarjev.)

V verski zavod Klaverjeve družbe lahko vstopijo izobražene gospodične in priprosta mlada dekleta za »Pomožne misijonarke«, če imajo poklic do redovniškega življenja in veselje do dela, ki se opravlja v Družbi. — Natančnejša pojasnila glede sprejema se dobijo pri Družbi sv. Petra/Klaverja v Ljubljani, Miklošičeva cesta 3, prošnje za sprejem pa je treba poslati naravnost vrhovni voditeljici gospe grofici Mar. Ter. Ledóchowski v Rimu (23), via dell'Olmata 16.

Misijonski milodari.

Hvala velikodušnosti in radodarnosti dobrotnikov in misijonskih prijateljev, s pomočjo katerih je bilo Družbi sv. Petra

Klaverja leta 1920 mogoče razposlati 1,177.219-85 lir (ali 8.240.538-95 K) v afriške misijone.

Med došlimi darovi je bilo 71.776-25 lir = 502.434-85 K za »Kruh sv. Antona«; 259.072-52 lir = 192.317-64 K za botrinske darove; 128.572-10 lir = 900.004-70 K je bilo darovanih za »Mašno zvezo za Afriko« in 100.698-53 lir = 704.889-71 K je bilo določenih za proste ustanove za črne semeniščnike. Za »Zvezo afriškega tiska« je došlo od meseca maja do oktobra 11.553-30 lir = 80.873-10 K.

V razne afriške misijonske družbe smo poslali z ozirom na potrebo in velikost misijonov sledeče milodare:

Izkaz

po Družbi sv. Petra Klaverja razdeljenih misijonskih milodarov v letu 1920. med posamezne misijonske družbe.

Ti misijonski darovi so se razdelili z ozirom na več ali manj razsežni delokrog misijonskih družb in na potrebo dotičnih:

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	lir 120.981-41
Očetje Svetega Duha	» 175.867-82
Lionska misijonska družba	» 60.332-49
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	» 64.966-58
Sinovi najsvetejšega Srca Jezusovega	» 47.144-86
Frančiškani	» 15.263-30
Kapucini	» 96.321-55
Benediktinci	» 10.654-07
Oblati Marije Brezmadežne	» 42.425-69
Družba Božje Besede (Steyl)	» 211-15
Pobožna misijonska družba (Palotinci)	» 7.385-96
Oblati sv. Frančiška Saleškega	» 46.313-41
Lazaristi	» 45.419-91
Očetje brezmad. Srca Marijinega (Scheutveld)	» 18.225-15
Premonstratenci	» 9.936-99
Mašniki Srca Jezusovega	» 12.816-72
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	» 33.946-56
Očetje iz Montforta	» 8.352-18
Misijonarji Naše Ljube Gospe de la Salette	» 13.834-02
Misijonarji della Consolata (Turin)	» 18.510-38
Sinovi brezmad. Srca Marijinega (Fernando Poo)	» 5.010-76
Trinitarci	» 8.019-28
Dominikanci	» 13.922-82
Redemptoristi	» 5.892-19
Misijonarji v Mariannahillu	» 3.016-49
Trapisti	» 3.102-96
Serviti	» 7.434-98
Salezijanci	» 2.995-76
Jožefinci	» 8.329-05
Katoliški kopti	» 10.603-61
Bele sestre Naše Ljube Gospe v Afriki	» 5.651-22

Črne sestre Naše Ljube Gospe v Afriki . . .	lir	2.000,—
Dominikanke	»	3.220·85
Sestre Dragocene Krvi	»	2.657·10
Sestre Naše Ljube Gospe apostolov	»	4.135·61
Oblatinje sv. Frančiška Saleškega	»	7.989·85
Sestre božje Previdnosti	»	6.180·78
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	»	5.404·10
Frančiškanke v Kalé	»	4.058·57
Frančiškanke, misijonarke Marijine	»	2.697·65
Usmiljene sestre iz Genta	»	770·20
Pie Madri della Nigrizia	»	6.000,—
Usmiljene sestre sv. Vincencija	»	1.964·90
Frančiškanke v Mill-Hillu	»	3.435·54
Misijonske sestre v Mencingenu	»	2.989·68
Sestre dobre in vedne pomoči	»	1.052·71
Sestre v Dunbrodeju	»	1.165·18
Sestre Prikazanja sv. Jožefa	»	700,—
Sestre della Consolata v Turinu	»	1.261·13
Benediktinke	»	1.000,—
Hčere sv. Ane	»	2.000,—
Hčere Naše Ljube Gospe	»	500,—
Sestre sv. Družine najsvetejšega Srca	»	500,—
Redovnice Marije Brezmadežne	»	500,—
Male črne sestre sv. Petra Klaverja	»	1.000,—
Po naročilu sv. Kongregacije za razširjenje vere	»	953·85
Razni misijonski izdatki: za tiskovine v svrhu		
propagande, nakup paramentov, bogoslužnih		
in drugih predmetov	»	77.178·83
Ustanove za črne semeniščnike	»	113.013·91

Skupna vsota v lirah: 1,177.219·85

v kronah: 8,240.538·95

Rim, dne 1. aprila 1921.

Marija Terezija Ledóchowska,
glavna voditeljica.

Melanija pl. Ernst,
glavna tajnica.

Naslov glavne voditeljice: grofica M. T. Ledóchowska,
Rim (23), via dell' Olmata 16.

Slovenska centrala Družbe sv. Petra Klaverja
se nahaja v Ljubljani, Miklošičeva cesta 3, kamor naj se
pošiljajo vsi darovi za afriške misijone. Tam se naročajo tudi
zgoraj imenovani časniki in knjižice.

Porabimo lepo priliko!

Ako hočemo potovati v daljne kraje, bomo porabili vsako ugodno priliko, da pridemo čimprej do cilja. Vsedli se bomo bodisi na vlak, ali se ukrcali na ladjo ali peljali na kak drug način. In ne da bi imeli sami kaj opraviti pri stroju ali veslu, pridemo hitro naprej. Prav tako, ako se pridružimo kaki pobožni družbi; z majhnim trudom se udeležimo zasluženja pre mnogo dobrih del cele družbe. In taka družba je tudi **družba sv. Petra Klaverja**. Kakor kak železniški vlak ima tudi ona več razredov. V prvem so samo **notranji udje**, ki se ji pridružijo in izročijo popolnoma sami sebe, svojo prostost in svoje imetje. Žive redovno življenje in njih posebna naloga obstoji v tem, da iz daljave služijo afrikanskim misijonom. V ta razred smejo vstopiti samo deviška dekleta, ki imajo poklic za redovno življenje in so vnete za rešitev neumrjočih duš.

V drugem razredu so **zunanji udje**, ki podpirajo delo notranjih udov bodisi z večjimi denarnimi prispevki ali s svojim sodelovanjem kot voditeljice podružnic Klaverjeve družbe, ali pa se, kolikor jim dopuščajo stanovske dolžnosti, udeležujejo dela v osrednjih hišah. Kdor pa vsled svojega stanu, poklica ali drugih okoliščin ne more postati notranji, ne zunanji ud, naj se pridruži kot **podpornik** z letnim prispevkom dveh dinarjev (8 kron). Kdor pa hoče in more storiti še kaj več, se mu nudi dovolj prilike s pridobivanjem novih naročnikov za: »O d m e v iz Afrike«, »Zamorčka«, z vpisovanjem v »mašno zvezo za Afriko«, z nabiranjem obrabljenih poštnih znamk, staniola itd., z izdelovanjem parametrov in cerkvenega perila. Pridruži se torej tudi ti, ki se še nisi, Klaverjevi družbi. Kot »podpornik« lahko naznaniš svoj pristop Klaverjevi družbi v Ljubljani, ter prejmeš nato sprejemnico in seznam duhovnih dobrot, ki za duhovnike vsebuje še posebne predprave. Za sprejem notranjih in zunanjih udov se je treba obrniti na tajništvo vrhovne voditeljice Klaverjeve družbe v Rimu (23.), Via dell'Olinata 16. Posreduje pa tudi drage volje podružnica Klaverjeve družbe v Ljubljani, Miklošičeva c. 3.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja:

dne 8. sept., na praznik sv. Petra Klaverja;

dne 21. sept., na praznik sv. apostola Matevža;

dne 24. sept., na praznik Marije Rešiteljice ujetnikov.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjenje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Sv. Peter Klaver poučuje svoje katehiste.

Posebno skrb je sv. Peter Klaver, apostol zamorcev, posvetil vzgoji svojih črnih pomočnikov, katehistov. Ker so iz Afrike dospeli zamorski sužnji govorili razne jezike, mu ni bilo mogoče, z vsemi se razumeti. Moral se je zato posluževati tolmačev. Bili so to sužnji, ki jih je odkupil ali za katere je njih gospodarjem dajal odškodnino. Poučeval je te tolmače zelo vneto in požrtvovalno ter napravil iz njih dragocene pomočnike, brez katerih bi nikdar ne mogel storiti toliko dobrega.

Isto veljavo in nalogo imajo tudi še sedaj zamorski katehisti-domačini pri spreobračanju Afrike. Zato misijonarji tako iskreno prošijo pomožnih sredstev za vzdrževanje teh svojih sodelavcev. Priporoča se zlasti posinovljenje katehistov in zamorskih semeniščanov. Letna vsota za posinovljenje znaša 2.000 kron. Ustanova enega prostega mesta za takega črnega katehista ali bogoslovca znaša 50.000 kron. Je-li katera glavnicca bolj varno naložena? Klaverjeva družba sprejema z iskrenim »Bog plačaj!« vsak, tudi najmanjši dar v ta namen in poskrbi, kolikor je mogoče, da dobe dobrotniki poročila o svojih varovancih.